

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2715/2024
20.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Васић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3783/23 од 15.03.2024. године, на седници одржаној 20.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3783/23 од 15.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1433/22 од 15.03.2023. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да су ништави уговори о обављању привремених и повремених послова од 24.07.2008. године и 30.12.2008. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 388.500,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3783/23 од 15.03.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог и определио трошкове за састав одговора на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.05.2018. године, ради утврђења ништавости уговора о обављању привремених и повремених послова.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, у конкретном случају не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу изнетог, а применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**